

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2022/16/1051

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer, gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellant niet in de gelegenheid te stellen om een aangepaste versie in te leveren van de scriptie voor de afstudeerrichting Internet, intellectuele eigendom en ICT van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid.

I. Loop van het geding

Namens appellant heeft mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag (hierna: gemachtigde), op 28 juli 2021 beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) tegen de beslissing van verweerster van 30 juni 2021.

Op 29 juli 2021 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op verzoek van appellant is dit gesprek aangehouden. Op 7 oktober 2021 vond een gesprek plaats (via beeldbellen) tussen appellant, zijn gemachtigde en verweerster. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 16 februari 2022 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 28 februari 2022 via beeldbellen. Appellant was met zijn gemachtigde aanwezig. Namens verweerster is mr. dr. J. Gooijer (lid) verschenen. De partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

Na de zitting heeft het College, op verzoek van appellant, nadere informatie opgevraagd bij verweerster. Verweerster heeft op 3 maart 2022 de e-mail doorgestuurd die zij op 11 juni 2021 naar mr. dr. A.M. Klingenberg (universitair hoofddocent IT-recht Rijksuniversiteit Groningen) heeft gestuurd, met daarin het verzoek om de scriptie te beoordelen op haar potentie om met een beperkt aantal aanpassingen plus een taalkundige herziening, binnen maximaal vier weken te kunnen worden verbeterd tot een voldoende resultaat. Appellant heeft op 8 maart 2022 schriftelijk gereageerd op de overgelegde informatie.

II. De feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft op 21 oktober 2020 van de examinerator een 5 gekregen voor zijn scriptie. Appellant heeft vervolgens op 23 november 2020 beroep ingesteld tegen deze beoordeling. In het kader van de beroepsprocedure heeft er een schikkingsgesprek plaatsgevonden tussen verweerder en de gemachtigde van appellant. Tijdens dit gesprek heeft verweerster een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat aan een examinerator van de afstudeerrichting Internet, intellectuele eigendom en ICT van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid, die niet betrokken was bij de beoordeling van de masterscriptie van appellant, zou worden gevraagd of het mogelijk is om op basis van de feedback die op de ingeleverde versie is

ontvangen, verbeteringen aan te brengen, dusdanig dat deze verbetering binnen een beperkte periode tot een voldoende resultaat kan leiden.

Verweerster heeft aan een examiner gevraagd om de masterscriptie te herbeoordelen. De uitkomst van de herbeoordeling was gelijk aan de oorspronkelijke beoordeling.

Het College heeft in zijn uitspraak van 19 mei 2021 (uitspraak 2021.24.991) overwogen dat verweerster geen uitvoering heeft gegeven aan het schikkingsvoorstel. Verweerster heeft namelijk geen expliciet antwoord gegeven op de vraag of het werk van appelland de potentie heeft om op korte termijn tot een voldoende resultaat te worden verbeterd. Het College heeft daarbij bepaald dat verweerster alsnog uitvoering moest gaan geven aan hetgeen in de minnelijke schikking tussen appelland en verweerster was overeengekomen.

Naar aanleiding van de uitspraak van het College heeft verweerster de vraag over de potentie van de scriptie van appelland willen voorleggen aan een examiner van de eigen afstudeerrichting Internet, intellectuele eigendom en ICT, maar zij kon geen examiner van de afstudeerrichting vinden die nog niet betrokken was geweest bij de begeleiding of de beoordeling van de scriptie. Verweerster heeft daarom mr. dr. A.M. Klingenberg, werkzaam bij de Rijksuniversiteit Groningen, op 11 juni 2021 per e-mail benaderd en haar verzocht om een antwoord te geven op de vraag of de scriptie voldoende potentie heeft om met een beperkt aantal aanpassingen plus een taalkundige revisie, uitgevoerd binnen maximaal vier weken, alsnog tot een voldoende resultaat te kunnen worden verbeterd. Op 16 juni 2021 heeft Klingenberg antwoord gegeven op de vraag van verweerster, met als conclusie dat het uitvoeren van een klein aantal aanpassingen binnen maximaal vier weken, niet tot een voldoende voor de scriptie zal leiden. Op grond van dit advies heeft verweerster op 30 juni 2021 besloten om appelland niet in de gelegenheid te stellen om een aangepaste versie van de masterscriptie ter beoordeling in te leveren. Dit betekent dat de reeds ingeleverde versie van de masterscriptie van appelland blijft gelden als eindversie en dat de beoordeling van de scriptie een 5 blijft.

III. Standpunten van partijen

Appelland vindt dat door verweerster geen uitvoering is gegeven aan hetgeen is overeengekomen bij de minnelijke schikking van 7 december 2021. Volgens appelland is er overeengekomen dat de ingeleverde versie zou worden beoordeeld door een examiner van de opleiding Rechtsgeleerdheid van de VU. In het besluit van verweerster van 30 juni 2021 wordt aangegeven dat er geen examiner binnen de sectie Internetrecht beschikbaar is, zodat de vraag aan een hoofddocent van een andere universiteit is voorgelegd. Allereerst meent appelland dat, als er geen docent binnen de sectie Internetrecht beschikbaar is, er moet worden gekeken naar een examiner van de VU buiten deze sectie. Slechts als die niet gevonden zou kunnen worden, zou verder gekeken kunnen worden. Ten tweede meent appelland dat, indien blijkt dat er geen examiner van de eigen opleiding beschikbaar is, een andere docent – en zeker iemand van buiten de faculteit en VU – niet benaderd kan worden dan nadat dit eerst met hem is besproken en hij hiervoor toestemming heeft gegeven.

Gelet op deze handelwijze en het feit dat de aan externe examiner Klingenberg toegestuurde eerdere uitspraak van het College niet is geanonimiseerd, is er volgens appelland zelfs sprake van een datalek. In de geldende onderwijsregelgeving is niet opgenomen dat verweerster de bevoegdheid toekomt om het werk van appelland buiten zijn toestemming om aan een externe partij ter advisering of beoordeling voor te leggen. Overigens wijst appelland erop dat uit de e-mail van verweerster van 19 juni 2021 blijkt dat het volgens verweerster “niet aangewezen is iemand uit die sectie te vragen”, wat niet overeenkomt met de stelling uit het verweerschrift dat er niemand beschikbaar was.

Uit het advies van Klingenberg blijkt volgens appelland niet binnen welke kaders de scriptie is beoordeeld. Bij de minnelijke schikking is overeengekomen dat verweerster zou meegeven dat appelland dyslectisch is en er nog een taalkundige verbetering moet worden uitgevoerd. Appelland meent dat door Klingenberg geen oordeel gegeven kan worden over de kwaliteit van zijn scriptie, omdat zij niet is verbonden aan de VU. Zij heeft geen ervaring met het beoordelen binnen de kaders van de opleiding en neemt geen deel aan kalibratiesessies van deze opleiding.

Het is appelland ook niet duidelijk waarom verweerster een periode van maximaal vier weken heeft bepaald om de scriptie te verbeteren. De termijn van vier weken is tijdens de minnelijke schikking niet besproken. Appelland is ervan uitgegaan dat sprake zou zijn van maatwerk. Het is naar de mening van appelland onredelijk om hem deze termijn, die niet overeengekomen is, tegen te werpen. De vraag is of

dan ook of vier weken een redelijke termijn is zoals bedoeld in de overeengekomen schikking (“beperkte periode”). Appellant vindt dat hij meer tijd had moeten krijgen.

Volgens appellant is er geen belang meer om zo’n korte termijn te hanteren. Verweerster is tot op heden niet overgegaan tot afgifte en uitgifte van de diploma’s van appellant. Als hem de gelegenheid was geboden om in die maanden aan zijn scriptie te schrijven, dan had hij allang een aangepast en verbeterd exemplaar klaar kunnen hebben.

Appellant stelt daarnaast dat uit het advies van Klingenberg volgt dat de vraagstelling aan haar niet was of het werk “binnen een beperkte periode” tot een voldoende zou leiden, maar of dit “met een beperkt aantal aanpassingen zou kunnen. In het advies schrijft Klingenberg dat zij tot de conclusie komt dat het “uitvoeren van een klein aantal aanpassingen” niet tot een voldoende zal leiden. Ook dit is volgens appellant niet in lijn met de minnelijke schikking. Appellant wijst er in dit kader op dat zijn scriptie is beoordeeld met het cijfer 5, wat betekent dat de scriptie niet zeer ingrijpend hoeft te worden herzien om te komen tot het cijfer 5,5. Het geven van het cijfer 5 voor de scriptie heeft bij appellant de indruk gewekt dat het een voldoende moest kunnen worden.

Gelet op al het bovenstaande, wijst appellant er ten slotte op dat het niet meer dan redelijk is dat verweerster alsnog met hem in overleg treedt om te bezien hoe de kwestie op een nette manier kan worden opgelost. De gevolgen van het besluit zijn volgens appellant niet proportioneel en onevenredig. Het opnieuw oppakken van een scriptie zal leiden tot extra kosten en daarbij is de geldigheid van behaalde resultaten beperkt.

Verweerster blijft bij haar besluit van 30 juni 2021 over de eventuele aanpassing van de masterscriptie. Zij heeft alsnog uitvoering gegeven aan hetgeen is overeengekomen bij de minnelijke schikking op 17 december 2020. Verweerster zag zich daarbij geconfronteerd met de omstandigheid dat alle aan de sectie Internetrecht verbonden senior docenten al op enigerlei wijze betrokken zijn geweest bij de begeleiding of beoordeling van de masterscriptie van appellant. Het inschakelen van een van deze docenten zou niet in overeenstemming zijn geweest met de overeengekomen schikking. Omdat er, afgezien van de docenten verbonden aan de sectie Internetrecht, aan de VU geen docenten zijn verbonden die beschikken over de vereiste inhoudelijke kennis van het IT-recht, was verweerster genoodzaakt om de vraag voor te leggen aan een in het IT-recht gespecialiseerde docent verbonden aan een andere universiteit. Het inschakelen van docenten van andere universiteiten voor het beoordelen van (eind)werkstukken is niet strijdig met de van toepassing zijnde regelgeving. Volgens de Regels en Richtlijnen examencommissie Rechtsgeleerdheid (hierna: R&R) is verweerster bevoegd een examinerator die verbonden is aan een andere universiteit in te schakelen bij de beoordeling van het werk van een student. Voorwaarde hiervoor is dat de examinerator aan de eigen universiteit de bevoegdheid heeft om een dergelijk werk te beoordelen. Uit de regelgeving volgt niet dat dit alleen mogelijk is als de student hiermee instemt.

Het inschakelen van een externe docent is daarnaast niet in strijd met de tekst, het doel en de strekking van de overeengekomen schikking. Het belang van appellant – het verkrijgen van een onafhankelijke, onbevooroordeelde mening over de mogelijkheid binnen een beperkte periode verbeteringen aan te brengen aan de masterscriptie, die resulteren in een voldoende scriptie – was met het inschakelen van een docent buiten de VU zeer gediend. Omdat verweerster heeft gehandeld in het belang van appellant, heeft zij geen aanleiding gezien om dit met hem af te stemmen. Besloten is om advies te vragen aan Klingenberg, die verbonden is aan de sectie IT-recht van de Rijksuniversiteit Groningen. Zij is gepromoveerd en geeft ook les op het terrein van IT-recht. In verband met de vereiste onafhankelijkheid en met het oog op de bescherming van de privacy van appellant is de scriptie in geanonimiseerde vorm aan haar ter beschikking gesteld. Verweerster wijst erop dat er geen sprake is van een integrale beoordeling van de scriptie door mr. Klingenberg met daaraan een cijfer verbonden, maar om een advies over de potentie van de scriptie.

Uit het advies van Klingenberg blijkt dat de scriptie niet de potentie heeft om met een beperkt aantal wijzigingen binnen maximaal vier weken tot een voldoende te worden verbeterd. De aanpassingen die nodig zijn om te komen tot een voldoende resultaat, zijn zeer ingrijpend, aldus Klingenberg. Daaruit volgt dat het niet mogelijk was om in de masterscriptie verbeteringen aan te brengen, dusdanig dat dit binnen een beperkte periode tot een voldoende resultaat kan leiden. Klingenberg is bij haar beoordeling uitgegaan van de beoordelingscriteria die gelden voor de masterscripties voor de masteropleiding Rechtsgeleerdheid (aan de VU).

Verweerster wijst erop dat de vraag was of de scriptie naar een voldoende kon worden gebracht en niet of het cijfer 5 een 5,5 kon worden. Het advies van Klingenberg bevat dan ook geen oordeel over het cijfer en zij heeft de scriptie ook niet beoordeeld met een cijfer.

Verweerster licht toe dat in de minnelijke schikking is overeengekomen dat indien de examinator meent dat het mogelijk is om tot een voldoende resultaat te komen, appellant kan verzoeken om uitstel van afstuderen tot en met 31 januari 2021. Hieruit volgt dat op 31 januari 2021 het oordeel van twee beoordelaars over de aangepaste scriptie bekend zou moeten zijn. Rekening houdend met een voor de student redelijke nakijktermijn van 10 dagen, waar de formele termijn 20 dagen is, had de aangepaste scriptie aan het einde van de tweede week van januari 2021 beschikbaar moeten zijn. Dat betekent dat appellant ruim drie weken de tijd zou hebben gehad voor de aanpassingen. Deze termijn is bij de vraag aan Klingenberg, ten gunste van appellant afgerond naar 4 weken.

Ten overvloede wijst verweerster erop dat er vertraging in het proces is ontstaan, doordat het enige tijd duurde voordat appellant zijn aangepaste conceptversie naar verweerster had gestuurd. Appellant heeft in eerste instantie een volledig (professioneel) herschreven versie toegestuurd, waarbij ook de taalkundige revisie al was uitgevoerd. Omdat van deze versie niet kon worden bepaald wat de inbreng van appellant was, is hem gevraagd de versie op te sturen die hij had gemaakt voordat de taalkundige revisie had plaatsgevonden.

Begin januari 2022 ontving verweerster een tweede document, dat ook niet voldeed aan de in de minnelijke schikking overeengekomen voorwaarden. Verweerster heeft toen, bij gebrek aan de juiste versie, de originele eindversie van de scriptie (die is beoordeeld op 21 oktober 2020) in geanonimiseerde vorm voorgelegd aan Klingenberg.

Verweerster wijst erop dat de strekking van de minnelijke schikking was dat de eerder ingeleverde scriptie zou worden voorgelegd met de vraag of die binnen een redelijke termijn kon worden aangepast naar een voldoende scriptie. Verweerster heeft ervoor gekozen om de door appellant veroorzaakte vertraging niet in mindering te brengen op de termijn van vier weken, hetgeen in het voordeel van appellant is.

Verweerster benadrukt tot slot dat deze zaak moet worden gezien binnen de context van de gehele procedure. Aan de masterscriptie van appellant is het cijfer 5 toegekend en daartegen heeft hij beroep ingesteld. Verweerster heeft niet de bevoegdheid om dat cijfer inhoudelijk te toetsen en er was voor verweerster dan ook geen noodzaak om een schikkingsvoorstel aan te bieden. Dat heeft zij gedaan in het belang en ten voordele van appellant. Dat is het uitgangspunt geweest bij alle besluiten van verweerster. Verweerster heeft al het mogelijke gedaan om tot een oplossing te komen.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingediend en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen. Het beroep is ontvankelijk.

Ingevolge artikel 7.61 lid 1 onder e van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan een student beroep instellen bij het College tegen de beslissing van een examencommissie of examinator. Appellant heeft op 23 november 2020 beroep ingesteld tegen de beoordeling van zijn scriptie voor de afstudeerrichting Internet, intellectuele eigendom en ICT van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid.

Op 17 december 2020 is een minnelijke schikking overeengekomen. Bij het College ligt nu de vraag voor of verweerster, conform de eerdere uitspraak van het College d.d. 19 mei 2021, alsnog uitvoering heeft gegeven aan de minnelijke schikking. Overeengekomen is, samengevat, dat appellant de gelegenheid zou krijgen om zijn masterscriptie ter beoordeling in te leveren, indien een examinator die niet betrokken is geweest bij de beoordeling of begeleiding van de scriptie van appellant, meent dat het mogelijk is om verbeteringen aan te brengen, dusdanig dat dit binnen een beperkte periode tot een voldoende resultaat kan leiden.

Appellant heeft aangevoerd dat door verweerster geen uitvoering is gegeven aan de minnelijke schikking omdat niet aan een examinator van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid is gevraagd om een advies te geven over de potentie van de scriptie, maar aan een docent van een andere universiteit. Het College stelt vast dat verweerster een examinator van een andere universiteit heeft gevraagd om advies uit te

brengen over de potentie van de masterscriptie en niet om de scriptie te beoordelen. Verweerster heeft de vraag die zij aan Klinkenberg op 11 juni 2021 heeft gesteld, na de zitting overgelegd aan het College en appelland. Het College is van oordeel dat verweerster, gelet op het doel en de strekking van de schikking, aan Klinkenberg, een ter zake deskundige examinerator van een andere universiteit, kon vragen om een advies te geven over de potentie van de scriptie. Het vragen van een advies aan een externe examinerator is niet strijdig met de relevante (onderwijs-)regelgeving en vereist derhalve geen goedkeuring door appelland.

Naar het oordeel van het College heeft verweerster ook op een voldoende zakelijke en objectieve wijze advies aan Klinkenberg gevraagd. Het feit dat daarbij de eerdere uitspraak van het College is meegestuurd in een niet-geanonimiseerde vorm, maakt dat niet anders. Appelland heeft er geen enkel nadeel van ondervonden dat zijn naam bekend was bij de externe adviseur.

Verweerster heeft in haar vraag aan de externe examinerator – anders dan appelland stelt – melding gemaakt van een eventuele taalkundige revisie. De opvatting van appelland dat verweerster daarbij op grond van de minnelijke schikking ook had moeten vermelden dat appelland dyslectisch is, deelt het College niet. Afgezien van het feit dat er door appelland geen bewijsmateriaal over de gestelde dyslexie is overgelegd, komt deze dyslexie niet aan de orde in de eerdere uitspraak van het College d.d. 19 mei 2021, waarin de inhoud van de minnelijke schikking wordt verwoord en verweerster wordt opgedragen deze minnelijke schikking alsnog uit te voeren. Bovendien is de termijn van vier weken waarvan sprake is in de adviesvraag die aan Klinkenberg is voorgelegd, zodanig ruim dat de door appelland gestelde dyslexie geen probleem voor hem zou hoeven te zijn bij het tijdig doorvoeren van een taalkundige revisie van de thesis.

Uit de vraag die door verweerster aan Klinkenberg is voorgelegd en ook uit het advies van de externe examinerator blijkt dat de afstudeerhandleiding waarin de beoordelingscriteria zijn opgenomen, is meegestuurd. Voor de beantwoording van de vraag naar de potentie van de scriptie heeft verweerster het door appelland voor (eerste) beoordeling ingeleverde werk toegestuurd, conform de eerdere uitspraak van het College. Gelet op de beoordelingscriteria is de externe examinerator tot de conclusie gekomen dat de masterscriptie niet op een korte termijn kon worden verbeterd om tot een voldoende resultaat te komen.

Ten aanzien van de door verweerster gehanteerde termijn van vier weken als “redelijke termijn” om de masterscriptie te verbeteren, oordeelt het College dat deze termijn als redelijk kan worden beschouwd. Verweerster heeft duidelijk toegelicht hoe zij tot de termijn van vier weken is gekomen, naar aanleiding van hetgeen is overeengekomen tijdens de minnelijke schikking op 17 december 2020. Uitgaande van het feit dat het gehele scriptietraject een studielast van 12 EC heeft en daarmee een nominale studieduur van 8 weken kent, kan een termijn van 4 weken als ruim en daarmee als redelijk worden beschouwd om een masterscriptie te verbeteren.

Gelet op het bovenstaande, komt het College tot de conclusie dat verweerster op correcte wijze uitvoering heeft gegeven aan hetgeen is overeengekomen tijdens de minnelijke schikking van 17 december 2020, en daarmee aan de eerdere uitspraak van het College, door advies in te winnen over de potentie van het door appelland voor (eerste) beoordeling ingeleverde werk. Op grond van het advies van de externe examinerator dat de masterscriptie niet op een korte termijn kon worden verbeterd tot een voldoende resultaat, kon verweerster in redelijkheid tot haar beslissing komen appelland, conform de minnelijke schikking, niet in de gelegenheid wordt gesteld om een aangepaste versie van zijn scriptie in te leveren en dat de ingeleverde scriptie, die is beoordeeld met het cijfer 5, de eindversie blijft.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 19 april 2022, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en L. de Bie BSc, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. Montfort,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 50,-.